

דרך הבעש"ט

גיליון שבועי לקירוב לבבות ואהבת הבורא

גיליון מס' 241 | ט' כסלו התשפ"ב

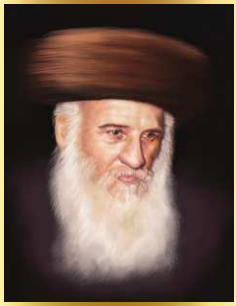
פרשת ויצא

זמני כניסה ויציאת שבת

יציאה	כניסה	חיפה
17:18	16:11	תל אביב
17:20	16:23	ירושלים
17:19	16:07	באר שבע
17:21	16:24	

הגיליון הוקדש לשי"ק מוריה בת פנינה אביטל בת התילה

מקדישים עלון ורואים ישועות
054-8424530

הרה"צ ר' אשר פריינד זיע"א מייסד הדרך

ליצירת קשר
054-8424530

ידי"ל ע"י עמותת דרך הבעש"ט ע"ר. 580660942

בנק לאומי | סניף 856 | מ.ח. 5335809
ע"ש דרך הבעל שם טוב

מתי אומרים תודה

אתם יודעים, כשהיו באים לר' אשר אז אנשים היו מחכים בתור, אז הוא היה מסתובב בין האנשים ומריח עם האף, "וואיי וואיי, איזה ריח! כמה גאוה!" הוא היה מתקרב לאנשים עם חוש הריח, "איזה כעס... כבר מאה שנה לא היה בעולם כעסן כמוך", והיה הולך עם חוש הריח והיה מריח אנשים ואומר להם בדיוק מה הם עשו מקודם, ריח מסמל יראת שמיים.

אומרת לאה "הפעם אודה את-ה" - על מה לאה מודה? "הנה זכיתי שיש לי נקודה של יראת שמיים". נכון... אתה רואה טוב, אתה שומע וממשש... זה כלום עדיין? על זה עוד לא אומרים תודה.

אתם יודעים על מה צריך להגיד תודה? הבן שלך חוזר אליך הביתה, "אבא, קיבלתי מאה במבחן". אז מה... "אבא, אני הכי חזק בבית הספר". אז מה... את מי זה מעניין? אבל כשהאבא מקבל טלפון, "שלום, אתה אבא של יהודה? רציתי להגיד לך שבלי עין הרע, הבן שלך הוא סמל ודוגמא ליראת שמיים בשיבה!" כאן האבא קופץ מאושר, "ואווו, עשית את לי היום, עשית לי את השנה, עשית לי את החיים. עכשיו אני יכול למות בשקט. השארתי אחריי בן עם יראת שמיים".

אומרת לאה "הפעם אודה את-ה"... ותעמד מלכת. מה זה "ותעמד מלכת"? זהו, "עכשיו כל האחיות קחו כמה ילדים שאתן רוצות, אני קיבלתי את שלי, אני רגועה". ברגע שקיבלתי יראת שמיים - עכשיו תעשו מה שאתם רוצים, קחו את מי שאתם רוצים, יש לי כבר עמוד של יראת שמיים בבית, הילד שלי הוא ירא שמיים, אני רגועה, הוא כבר ישפיע על כל האחים שלו".

על מה אתה צריך לשמוח? על מה אתה אמור לקפוץ? כשגילית שזכית, כשהבן או הבת שלך הגיעו לנקודה של יראת שמיים!

שנזכה כולנו ללכת בדרך האמת. אמן כן יהי רצון

בפרק כ"ט פסוק ל"א כתוב ותהר עוד ותלך בן ותאמר הפעם אודה את-ה' על-כן קראת שמו והנה ותעמד מלכת".

עד עכשיו בלידת ראובן, שמעון ולוי - לאה לא מצאה לנכון להודות לה; מדוע דווקא בבן הזה לאה מודה לה? "על-כן קראת שמו והנה?"

ישנו סיפור מפורסם על יהודי אחד שהבת שלו הגיעה לגיל שידוכין ואף שידוך לא זו... לא הולך, אין הצעות, תקועה... הוא הגיע לר' חיים קנייבסקי שליט"א ואמר לו "הרב, מה עושים? אין הצעות לבת. בחורה טובה, מידות טובות... הכל טוב ואין הצעות". שאל אותו הרב "תגיד לי, כשהבת שלך נולדה עשית קידוש?" הוא אומר לו "לא, אצלנו רק על בן עושים ברית מילה. אם נולדה בת לא עושים על זה קידוש...".

הוא אומר לו "אם לא אמרת תודה לבורא עולם כשהיא נולדה, למה שהוא עכשיו יתן לך חתן? אתה בכלל לא רואה שיש לך פה מתנה. אתה לא יודע להגיד תודה, לא עשית קידוש. אך תעשה עכשיו קידוש בחופה? עוד חסר לך הקידוש הראשון".

איך אם כן 'פספסה' לאה את ההזדמנות לומר תודה בשלושת הילדים הראשונים?

בואו תשמעו את ה'משך חכמה' זיע"א, רבותיי, אני חושב שזה שווה מעל מיליון דולר.

לאדם ישנם ארבעה חושים: חוש הראייה, חוש השמיעה, חוש המישוש וחוש הריח. ראובן היה כנגד חוש הראייה, "פי-רָאָה ה' בְּעֵינָי". שמעון כנגד חוש השמיעה, "פי-שָׁמַע ה' פי-שָׁנוּאָה אֶנְכִי". לוי כנגד חוש המישוש, "הפעם ילֹוּה אִישִׁי אֵלַי", הוא ילווה אותי, הוא יחזיק את הילדים. כשנולד יהודה, ראתה לאה שמיהודה יצא דוד המלך, מיהודה יצא מלך המשיח שעליו כתוב בספר ישעיהו "וְיִהְיֶהוּ בְּיָרְאֵת ה'...".

יש לי שאלה ?

להתבונן על עצמי ולהגיע לשמחה

מידת ההצלחות שלך. אם אתה מצליח אתה שווה, ואם לא הוצאת תעודה של דוקטור אז מה אתה שווה? אבל ביהדות הערך שלנו לא תלוי אם סיימתי ש"ס או לא סיימתי את הש"ס. אם מסרתי שיעור או לא מסרתי שיעור, אם שמרתי את העניינים או לא שמרתי את העניינים, לא ולא: הערך שלי הוא על כך שאני יהודי. ישראל אף על פי שחטא ישראל הוא. גם אם תביא את כל העמים מול יהודי אחד הם לא מתקרבים אליו כי הוא יהודי, וזה עצמו ההבנה כמה אני חשוב אצל ה', וכמה כל פעולה שלי משמחת אותו, זה עצמו מביא לשמחה ואושר שאין כדוגמתם. ואדרבה הכישלון כאמור לא אמור להביא אותי לעצבות כי ככה נבראתי, אלא הפוך אני אמור לקחת את הכישלון ודרכו לגלות כמה ה' איתי בכל נקודה של הצלחה.

לי סיבה להיות עצוב ממה שאני מגלה כי אין זה אומר שעד עכשיו הייתי צדיק ולפתע בגלל ה'דרך' אני מגלה שאני לא! אלא אני מציאות כזו מעצם יום לידתי, נבראתי מציאות של שליחה, של כישלון, של אפסיות. ומה לי שאתעצב אם זו מציאות כל האדם? כמו שלא מצאנו מי שיגיד שאינו שמח מכיוון שלא נברא עם כנפיים לעוף כציפור... והרי כולנו ככה.

אבל יש עוד סיבה אחת מרכזית שבגללה אני ראוי להיות כל היום רק בשמחה! והיא: הערך שלי כיהודי שהוא לאין שיעור ותכלית. יהודי צריך לדעת שהוא מרגלית ששווה מיליארדים; והשוויון שלו הוא מעצם זה שהוא הבן של אברהם, יצחק ויעקב. אני זכיתי להיות במעמד הר סיני. אני הבן של העם הנבחר. ואפילו הכישלון ביותר לא פוגע כהוא זה בערך שלי. בעולם של הרחוב הערך שלך הוא לפי

ראשית ברצוני להודות לרב שליט"א ולמערכת הנפלאה 'דרך הבעל שם טוב' על הפצת השיעורים הנפלאים, ניכרים דברי אמת המעוררים את הלב. שאלתי היא - כאשר האדם מתבונן הרבה בשפלות עצמו, וקולט 'עם מי באמת יש לו עסק', וזה נכנס לו עמוק בלב, הוא יכול מאוד להישאר בתחושת עצבות ומרירות קשה, והרבה פעמים לא תהיה לו מוטיבציה להתקדם בעבודת השם. איך ניתן לשלב מצד אחד את ההתבוננות האמתית על עצמי - על שפלותי, ומצד שני לא להישאר במרירות ועצבות?

תשובת הרב:

דרך הבעל שם טוב מלמדת אותנו לקחת את המציאות של השפלות, כישלון וחוסר האונים שאנו מזהים בעצמנו, ולהפוך את ההתבוננות הזאת לעבודת השם ולשמחה. ואין

03-30-90-900

קו(ה) אל השם

מערכת שיעורי דרך הבעש"ט בחיוג אחד שמחבר אל הכל!

אור חדש! בהקשה על #11 מגיעים ישירות למיטב השיעורים על הפרשה מכל הזמנים!

יש לכם שאלה לרב? שלחו אלינו! Derech.alon@gmail.com

לראות את אלוקים

למי המליץ הרב מחפוד לאכול דג עם לימון? ומדוע?

לסיכום, "אני" מסמל ריחוק, מישהו לא מוכר וידוע, ושאינן קרבה בינינו. ואילו "אנכי" מסמל מוכר וידוע ויש קרבה בינינו.

"אנכי ה' אלקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים" - במעמד הר סיני ה' פנה אל כל אחד ואחד מאיתנו ואמר: אתה היית עבד עבדים אצל פרעה, בלי שום סיכוי לצאת משם, וכשיצאת ממצרים אנכי הוצאתיך ממצרים, ראית אותי נוכח שם ביציאת מצרים, ראית אותי במכות, בקריעת ים סוף, ולכן אני אצלך נוכח. זו הסיבה שה' אומר במעמד הר סיני "אנכי ה' אלקיך אשר הוצאתיך ממצרים".

מכאן אני רוצה לעבור לדבר נוסף, ישנן שתי מדרגות באמונה - יש אמונה שאתה מאמין, כי ככה קיבלת מאבא שלך, שהוא קיבל מאבא שלו. זה נקרא ישראל "מאמינים בני מאמינים". זה היסוד של האמונה, ועם זה מתחילים. ילד יהודי צריך לגדול בבית עם האמונה הבסיסית הזו. אמונה של 'איש מפי איש' "שאל אביך ויגדך וקניך ויאמרו לך".

הסבתא שלי ובוודאי גם שלכם היו תמיד מדברות עם השם כדבר איש אל רעהו. אם הייתי שואל אותה כעת - "סבתא, איך את מכירה את ה'?" מאיפה שמעת עליו?" היא היתה עונה לי "אילו שאלות יש לך? אבא שלי וסבא שלי חיו עם האמונה, זה ככה" "אשרי העם שככה לו... אשרי העם שה' אלוקיו".

אבל יש אמונה שהיא בגדר של "מבשרי אחזה אלוק" - אמונה שאתה רואה אותו, לאמונה זו מגיעים על ידי "מבשרי".

אתם לא יודעים איזה מסכנים אנשים כמה הם מדומיינים, הם יגידו לך "כסף? כסף! לא מדבר אליו", "לשון הרע, לא מדבר אליו..." הוא חי בעולם הדמיון. ידידי היקר, אנחנו רוצים שאתה תתחיל להגיע אל ה"בשרי" אנחנו רוצים שתגלה את הגאווה שלך, את הכעס, את העצלות, את העצבות, את הדיכאונות, התאוות, הפחדים כל מה שקשור ל"בשרי". תתחיל לחדור פנימה. אנשים לא עושים את העבודה הזאת, הם רוצים להישאר כמו שהם ללא שינוי.

אז כשאתה תגיע ל"בשרי" ותתחיל להכיר את

אביך". אומר הילקוט ראובני: נתיירא יעקב. יעקב שמע שה' אומר לו אני ה' ולא אנכי, התחיל לפחד. שנאמר "וירא יעקב". כיוון שראה הקב"ה שהוא מצטער, התחיל לדבר עימו בלשון אנכי שנאמר "וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי הָאֵל אֱלֹקֵי אַבְיָהָ אֵל תִּירָא מִרְדָּה מִצְרַיִמָּה... אֲנֹכִי אֲרַד עִמָּךְ מִצְרַיִמָּה וְאֲנֹכִי אֲעַלְךָ גַם עִלָּה". צריכים להבין מה המשמעות של ההבדל בין אני לבין אנוכי, שמשום כך נתיירא יעקב.

יש ימים שאני מגיע הבייתה אחרי שיעור, אני כבר סחוט, גמור מעייפות. אני פותח את המקרר ורואה תבנית עוגה לשבת. עוברת לי בראש מחשבה "למי יחפוץ המלך? זה מששת ימי בראשית מיועד לך. אף אחד לא רואה, קח את זה לחדר ותטעם". רבותי, אני מוציא את התבנית, חותך חתיכת עוגה, עוד חתיכה ועוד חתיכה ומחזיר למקרר. **מה קרה שלא סיימתי את התבנית? הרי במחשבה הראשונה רצית לחסל את כולה יש לי הרי את**

אתה מחכה שאשתך תשאל אותך כמו אמא שלך "איזו עוגה תרצה, כושית או גבינה?" אבל היא לא שואלת...

היכולות... התשובה היא, מישהו פה עוצר אותי לא נותן לי להוציא החוצה את כל ה"בשרי"...

במה דברים אמורים? הבה ונתחיל...

התורה משבחת את יעקב - "יעקב איש תם יושב אהלים" התורה מתארת את יעקב כאיש תם, ואילו בפרשת שופטים נאמר "תמים תהיה עם ה' אלקיך" משמע שיש דרגה של תם ויש דרגה של תמים. אצל אברהם נאמר "התהלך לפני והיה תמים" ואילו אצל יעקב נאמר איש תם. **מה ההבדל?**

"והנה ה' ניצב עליו ויאמר אני ה' אלקי אברהם

בעוד מקום מוזכרת המילה אנוכי - "ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש ה' במקום הזה ואנכי לא ידעתי" - האם יש קשר?

נתחיל עם "המגיד מדובנא" שמסביר את ההבדל בין "אני" ל"אנכי": אם דופק לך על הדלת אדם ואתה שואל "מי שם?" והקול אומר "אני ראובן בן שמעון למטה אפרים" - מדוע הוא אמר 'אני'? כי "אני" זה לשון של מישהו שלא מהאזור, הוא ממקום לא מוכר וידוע. אבל אם עכשיו מגיע לביתך מישהו מהמשפחה, שהוא מוכר וידוע ודופק בדלת, כשאתה תשאל "מי שם?" הוא יענה "אנכי ראובן בן שמעון". כי כשאתה מוכר וידוע אתה אומר "אנכי" לשון נוכח.

הנכם מוזמנים לשמוח ולהתחזק כל שבוע

בחסות
מוניות ברדיטשוב
נסיעות בין עירוניות בלבד
1700-700-622

אל תתפלאו שהכל משתנה לטובה!
החיבור היומי לשיעורי דרך הבעש"ט
העמיד כבר רבבות על הרגליים!!!
חדש! חיזוק יומי קצר: 03-3090-990
הקו המלא: 03-3090-900
סרטון יומי: 058-3139000

מנחם בגין 24 פתח תקווה
בשעה 22:00
בית הכנסת תהילות השם
יום חמישי | לגברים ולנשים

טכורש 6 בני ברק
בשעה 18:00
בית הכנסת אחוזת מרדכי
יום שלישי | לגברים בלבד

מלצ"ט 41 פינת בורכוב 24
תל אביב בשעה 21:00
בית הכנסת נחלת אבות
יום שלישי | לגברים ולנשים

הבשר שלך, תתחיל להכיר את האמת שלך, את עוצמת המידות שלך, אז תגיע לדרגת "אחזה אלוך".

אתם יודעים, אני בטבע שלי עצבני אש וכשאני אוכל סחוג וחילבה זה מחמם אותי יותר. אצלי בבית אני יכול לנמנם צהריים או לשבת ללמוד ופתאום אני שומע את הילדים בחדר רבים וצועקים, אני לא מצליח ללמוד או לישון ואני מבקש שקט "תשחקו יפה, בלי לריב". פעם שניה אני נותן גערה, הטון קצת עלה... ועדיין אין תזוזה. פעם שלישית כבר יש התראה כמו בחשבון חשמל לפני ניתוק... ואז אני מתריע "לא כדאי לכם אני מגיע". כשאני מבין שלא השתנה אצלם עדיין כלום, מחילה מכבודכם, אני מתחיל להרגיש איך שהכעס מתחיל לעלות לי מהנעל עד אזור הגרון, ועולה לי במחשבה איך שאני ניגש עכשיו לילד ונותן לו פליק, בדמיון שלי אני רואה איך שהילד עף לכיוון התקרה ונדבק שם. אבל בפועל, אני ניגש לחדר, מפריד ביניהם וכל אחד נכנס לחדר אחר. אני חוזר לחדר שלי וחושב לעצמי "רגע, רגע לאן נעלמה התכנית המקורית?" התכנית היתה הדבקה... איפה זה? למה זה לא יצא לפועל? מה עצר אותי?

התשובה היא מישהו פה עצר אותי לא נתן לי להוציא החוצה את כל ה"בשרי" שלי.

לסיכום, מצאנו אם כן שתי דרגות של אמונה - הדרגה הראשונה היא אמונה של "קבלת אבות", 'יש אלקים' - כי ככה אבא שלי וסבא שלי חיו. אבל יש דרגה אחרת שהיהודי אומר לך 'יש אלקים' כי **אני רואה אותו איתי פה**, הוא מציל אותי כל רגע מהכעס שלי, מהעצבים, מהלחץ, אני מצדיד יכול להשתגע כל רגע ומי שמציל אותי זה רק ה', **אני רואה אותו!!!**

לאחר שהבנו את שני הבחינות באמונה נשאר לנו לגלות שזה בעצם **ההבדל בין תם לתמים**. תם זו דרגת אמונה של קבלת אבות, אני מאמין כי ככה אמרו לי, כי ככה אבא שלי לימד אותי בבחינת **תם**. אבל תמים זה המושלם! האמונה שלו מושלמת ומדוע? כי כשהוא רואה עד כמה הוא אינו מושלם כלל, ממילא כל מה שיש לו זה השם שחי בתוכו והוא רואה אותו מהבשר שלו. זו השלימות של האמונה.

האמונה של יעקב בתחילת דרכו היתה אמונה של 'קבלת אבות', ולכן הוא נקרא בגדר 'איש תם'.

לכן כשה' מתגלה ליעקב "והנה ה' ניצב עליו ויאמר **אני ה'**". ולא אמר אנכי. וכשיעקב שמע שה' אומר לו "**אני**" "החל מתיירא". מדוע הוא התיירא? יעקב הבין שלא הגיע עדיין לשלמות האמונה.

וייקף יעקב משנתו ויאמר אכן יש ה' במקום הזה

ואנכי לא ידעתי. לא ידעתי את "**אנכי**" - לא הגעתי עדיין לדרגה שהשם נוכח אצלי כמו שביארנו. ואז התחיל לפחד. כי אדם שיש לו רק את הדרגה הבסיסית של האמונה אפשר עוד לבלבל אותו אבל כשאתה מגיע לדרגת "**מבשרי אחזה אלוך**" אי אפשר להזיז אותך.

"תמים תהיה עם ה' אלקיך" - אנחנו רוצים להגיע ל"**תמים**" זה רק מי שיש לו את הרחמים של ה', אך זה לא מספיק עדיין, רק הכאבים והמעברים שמשוכבים את האדם הם הסולם שמובילים אותו לשלימות האמונה!

כשיש לך אמונה של 'מבשרי' אין מאושר ממך עלי אדמות!!! אתה רוצה רק לרקוד ולהודות כל היום על שאבא איתך! זו דרך שהיא ארוכה אבל קצרה, בהתחלה אתה נסחט כמו לימון אבל כשאתה טועם את הדג... אתה מבין שהיה שווה הכל...

בטח אתם רוצים להבין מה הקשר בין הלימון לדג... הייתי פעם בחתונה, בשולחן ישב הרב שלמה מחפוד שליט"א היה לידו מקום פנוי אז הוא ביקש ממני שאשב על ידו, ואכן זכיתי לשבת על ידו. היה זה בדיוק בזמן שהגישו את מנת הדגים ועל ידה הגישו רבע של לימון. הרב מחפוד לקח את הלימון וסחט אותו על הדג שלי ואז לקח את הלימון שלו וסחט גם אותו על הדג שלו ואמר לי "תאכל". אמרתי לו "אבל אני לא כ"כ אוהב לימון...", הוא אמר לי "תאכל, זה טעים ככה". אכלתי את הדג עם הלימון. ואז הרב מחפוד שליט"א אמר לי "אני רוצה שיהיה לך כוח, כדי שבכל שיחה שלך תכניס גם על 'שלום בית' וגם על 'חינוך ילדים', לא סתם הבאתי לך לאכול את הדג עם לימון, **הלימון מסמל את ה'ילדים' שסוחטים אותך... וה'דג' מסמל את 'שלום הבית', כי בבית צריך לדעת לשחות בין הטיפות...**

בדרך כלל עד הנישואין אדם יכול להגיע רק לדרגת תם - אמונה של קבלת אבות. איפה זוכים לאמונה של "**מבשרי אחזה אלוך**"? מהנישואים מתחילים המעברים האמיתיים שלך עד שם אתה "**תם**", ומכאן "**תמים**".

אתה מחכה שאשתך תשאל אותך כמו אמא שלך "איזו עוגה תרצה, כושית או גבינה?" אבל היא לא שואלת, אז אתה פונה אליה "יש לך שאלה לשאול אותי?" והיא עונה: "לא, הכל בסדר" ואתה שואל "הכל ברור לך, אין לך איזושהו ספק על הבוקר?, אין שאלות כמו מה אתה שותה, או איזו עוגה תרצה? יש רק הוראות." "מתוקי, הכיור מחייך אליך גש אליו". ואז אתה מתחיל להבין שהחיים לא פשוטים כמו שחשבת... וכך מתחילים המעברים והכאבים.

אחרי שלום הבית מתחיל פרק חינוך ילדים... וזה כבר סוחט אותך. הרב אמר לי שהדג זו האישה-

תלמד ללכת בין הטיפות, ילדים זה כבר הסחיטה של הלימון. **אחיי ורעי, אם אתה רוצה הצלחה זה רק למי שחי את דרך הבעש"ט, יש לו גישה אמיתית לאישתו וילדיו שלו, גישה של חִבְרוּת.**

מישהי שאלה אותי "הרב, נפגשתי עם בחור שלוש פגישות, אנחנו לקראת פגישה רביעית. הבחור רוצה לשבת וללמוד אחרי החתונה ולהיות אברך וזה גם מה שאני רוצה, חשוב לי מאד שבעלי יבנה את הבית עם תורה במסגרת של כולל, אני רוצה שהבית יתחיל ברגל ימין. אמרתי לבחור שאני מאד שמחה שהוא רוצה לשבת וללמוד, אבל מה יקרה אחרי כמה שנות נישואין ויהיו לי שלושה ילדים, וגם כשאצא לעבוד, ההכנסה שלי לא תספיק בשביל המחיה של הבית, ואנחנו עלולים להגיע למצב שאפתח את המקרר בבוקר ולא יהיה כלום, מה אתה מציע? הבחור אמר לי שלו חשוב שהבית שלנו יהיה מושתת על תורה ושהוא מצפה שהבית שלו יהיה בית שהבעל יישב וילמד. אמרתי לו הבנתי אותך גם אני רוצה שתשב ותלמד אבל מה נעשה אם נגיע למצב שלא יהיה לנו מה לאכול? והוא חוזר ואומר שלו חשוב שבבית שלנו הבעל שקוע בלימוד. הרב, האם הרב חושב שכשהיה לנו ארבעה ילדים אני אחזיק מעמד?"

אמרתי לה: "תקשיבי, את שואלת אותי אם את תחזיקי מעמד או לא, ולי יש שאלה אחרת: **איפה החבר פה? האם ככה חבר מדבר?** את יודעת איך חבר עונה? - 'קשה לך? אין כזה דבר! אני שם, אני איתך, אני אתן את הנשמה, אני עוזב הכל, העיקר שתרגישי טוב. אני אשב ואלמד רק כשטוב לך ולא אם קשה לך ואת לא יכולה, אז תהיי רגועה".

רבתיי, אני לא יודע איך אנשים הולכים להקים בית. בית זו חברות ובית שאין בו חברות - אין הצלחה!

דעו לכם שכשאבא מתנהל בבית עם אישתו בחברות אחר כך ממשיכים את החברות לילדים. **מי זכה ללכת ככה? יעקב אבינו שנאמר: "ויאמר יעקב אל אחיו לקטו אבנים"** אומרים חז"ל "אלו הבנים שלו והוא קרא להם אחיו" - יעקב אבינו היה חבר של ילדיו.

אחי, תהיה חבר של הבן שלך, תרים אותו, תשתף אותו, ככה תציל את הילדים שלך, **ככה נוכל להציל את הנוער שלנו, רק עם חום ואהבה וחברות.**

שנזכה כולנו ללכת בדרך האמת, אמן כן יהי רצון.

"ואלה יעמדו על הברכה"

"זכות העלון מוקדשת באהבה ובהערכה רבה לשותפיו הנאמנים ומפיצי העלון וב"ב זכות הבעש"ט ור' אשר תגן עליהם אכ"ר"

הצלחת נהוראי בן מוריה | הצלחת לימוד התורה של שמעון בן פועה וכל משפחת אזולאי בבני חיי ומזוני
הצלחת משי כהן, משי לוי אברהם, משי תמם, שי בן רחל | לעילוי נשמת שלום בן חנה, פרידה בת מסעודה, אורה, שושנה ויעקב בני פרידה, ציון בן בוליסה, ויקטוריה בת פרידה, משה, יצחק, פרידה וסופיה בני ויקטוריה, שגית בת בלה, כלנית בת פורטונה מזל, רות בת נעיעמה, לע"נ ניסים סימו בן עליזה ולע"נ ציפורה שרה בת יחיאל מאיר לע"נ אסתר בת שבה לע"נ חנה בת אסתר מלול

סולם מוצב ארצה

אבא שבשמים אמר לי כך:

- ביתי, את יורדת בזוהירות מהשמים לארץ דרך הסולם הזה, אל תדאגי את לא תיפלי, הסולם מוצב ארצה.
- אבא איפה אתה תיהיה?
- כאן, ניצב על הסולם ומשגיח עליך כל הזמן.
- מדוע אני צריכה להפרד ממך ולרדת ארצה?

- כי שם יש ניצוצות שרק את כיהודייה יכולה לעלות ולתקן אותם. המלאכים יקחו ממך מה שתמצאי שצריך תיקון ויורידו לך ולעולם את מה שהעלית מתוקן.
- אבל מה אוכל שם? מה אלבש?
- אתן לך לחם (תורה) ואלביש אותך בגדי מלכות (מצוות).

פחדתי מאוד, אבל ירדתי בסולם בזוהירות, הגעתי ארצה. ואווו אויזו בריאה יפה, שמש, ירח, ים, עצים וחיות הכל יפה כל כך. פגשתי אפילו את האדם והקמתי איתו בית. פגשתי גם את הנחש שנמצא בי...

שכחתי את תפקידי, שכחתי את הסולם, שכחתי את הניצוצות, והכי גרוע שכחתי את אבא שניצב על הסולם ומחכה לי...

אבא ניסה לקרא לי מראש הסולם, לא שמעתי כלום. הוא שלח לי שליחים דרך מניעות וסיבות, לא הבנתי כלום. הוא זרק לי מראש הסולם פרחים וכסף... חחח דרכתי על הפרחים ואת הכסף לקחתי.

לא הייתה לאבא ברירה, הוא התחיל לזרוק עלי אבנים. בתחילה קטנות, אבני חצץ... זה הפריע אבל לא נורא, התרגלתי, והמשכתי בשלי. ואז הוא זרק עלי אבנים גדולות. סוף סוף הרמתי את הראש - לראות מי זורק עלי אבנים? זה כואב! זה פוצע את בשרי! וסוף סוף "מבשרי חיותי אלוק".

- אבא ?? זה אתה? - כן בתי זה אני - ואווו שכחתי אותך - אני יודע, מצטער שנאלצתי לייסר אותך כך ... אבל לא הרמתי אלי ראש בשום דרך אחרת. - זה בסדר גמור, זה מגיע לי, צדיק אתה על כל הבא עלי, הלכתי כאן לאיבוד... סליחה. תזכיר לי מה לשלוח לך בסולם?

- את זוכרת שלפני שבוע כעסת על הבעל והילדים בהכנות לשבת, צעקת ורתחת ... - כן .... איזה בושות, כולי הייתי אש שורפת, סליחה. מה אני עושה? תעלי אליי את הכעס הזה כאן בסולם, ונתקן את זה! מיד הגיע מלאך, לקח ממני את הכעס, העלה אותו בסולם, ומלאך אחר הוריד לי במקומו שמחה לי ולכל בית ישראל.

- הכעס הזה? הפחד הזה? הקנאה הזאת? הצער הזה? התאוות האלו? הן הניצוצות שאני צריכה להעלות אליך, אבוי - כן בתי היקרה, תעלי אותם אליי ואוריד לעולם שמחה, יראת שמים, קנאת השם, צער השכינה ואהבת השם טהורה. אל תתביישי בהם. אל תיבהלי מהם. אל תסתירי אותם. פשוט תכירי בהם שכך את. ותעלי אותם בסולם אליי באהבה.

וכך אני הולכת במסע החיים ב"דרך הבעל שם טוב" - בתקופות טובות מסתכלת למעלה ומדברת עם אבא שבשמים. ובתקופות פחות טובות שוכחת אותו... ואת הסולם, חוטפת אבנים, ובזכות זה מרימה את הראש ומחפשת את הסיבה למעלה. למדתי לאהוב את האבנים (הייסורים) שמוזכרים לי את אבא. התאמנתי להרים ראש כבר מהאבן הראשונה... אבא, זה אתה? התשובה תמיד מחממת את הלב - "כן בתי, זה מאבא האוהב, אני כאן למעלה אל תשכחי אותי ניצב בסולם למעלה לשמור עלייך. מסוכן שם למטה בעלעדי... אל תלכי לי לאיבוד יקירתי. תיצרי איתי קשר, אשמור עלייך". "הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל".

לא אפחד מאריה

פְּשֵׁהֵינּוּ קִטְנֻנִים, אֲנִי- יוֹסִי וְחֲבֵרִי - מוֹטִי, נְסִינּוּ לְהִבְהִיל אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְכָךְ הָיָה נִשְׁמָע הַדוֹ-שִׁיחַ בְּיַנּוּ:

"הָאֵם אַתָּה מִפְּחַד מְזוּבֵב?"

-מִמֶּשׁ לֹא!

"הָאֵם אַתָּה מִפְּחַד מֵעֵקֶב־יִשׁ?"

-מֵעֵקֶב־יִשׁ? מַה פִּתְאוֹם!

"הָאֵם אַתָּה מִפְּחַד מִפִּיל?"

-אֲמַמְמַמ... לֹא!

"הָאֵם אַתָּה מִפְּחַד מֵאֲרִיָּה?" אֲנִי לֹא מִפְּחַד מִשׁוּם דְּבָר!

כַּאֲשֶׁר לְדַלּוּ וְרָצִינוּ בְּכָל-זֶאת לְהִפְחִיד...מַה עֲשִׂינוּ? בְּכָל פַּעַם פִּשְׁשָׁאֲנוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי שְׁאֵלָה מִפְּחִידָה, הֵיינו מוֹחֲאִים מִחִיאַת פֶּה חֲזָקָה וּמִבְּהִילָה. הַתְּקַרְבָּנוּ עִם ה'מִחִיאַת פֶּה' שְׁלֵנוּ בְּמִזִּיד (בְּכֹנָה). אֶל מוֹל הַפָּנִים שֶׁל הַחֲבֵר, קְרוֹב לְעֵינַיִם, כְּדִי לְהִפְחִיד מִמָּה שְׁיִזְתֵּר, וּלְהוֹכִיחַ אֶחָד לַשָּׁנִי עַד כִּפָּה הוּא 'פִּתְחָן'. תָּמִיד, מִמְּצָנוּ בְּעֵינַיִם וְאִזּוּ זֶה הוֹכִיחַ' שְׁאֲנַחְנוּ 'פִּתְחָנִים'.

כִּרְוָה הַשֵּׁם שֶׁגְּדַלְנוּ. אִזּוּ אִיךָ זֶה קָרָה שְׁנוֹפְרָתִי בְּזָה? נִכּוֹן שְׁאַתֶּם שׂוֹאֲלִים?! כֶּךָ שְׁאֵלָה אוֹתִי אִמִּי בְּדַרְךָ לְמַסַּע הַקְּנִיּוֹת לְכָבוֹד שִׁבְתַּת קִדְשׁ:

"יוֹסִי, וְדַאי קָרָה לָךְ בְּאֶחָד הַיָּמִים מֵאֲרַע מִפְּחִיד. מִשְׁהוּ שֶׁנִּבְהַלְתָּ מִמֶּנּוּ מְאֹד.

-אוֹלֵי שְׁמַעְתָּ מִשְׁהוּ וְנִבְהַלְתָּ?

-אוֹלֵי רִאִיתָ מִשְׁהוּ וּפְחַדְתָּ?

-אוֹלֵי נִגְעַתָּ בְּמִשְׁהוּ וְהִרְגַּשְׁתָּ פְחַד?"

רְצִיתִי לְסַפֵּר לָהּ אֶת זֶה שְׁמוֹטִי הָיָה מְבַהֵל אוֹתִי לְפָנֵי מִסְפֵּר שָׁנִים, אֲבָל לֹא רְצִיתִי שְׁאֵמָא תִּשְׁטַב עָלַי שְׁאֲנִי פִּתְחָן. תָּמִיד הָיָה חָשׁוֹב לִי לְהִרְאוֹת גַּם לְמוֹטִי שְׁאֲנִי לֹא מִפְּחַד מִכָּלום, אֲפִלּוּ לֹא מֵאֲרִיָּה... חֲשַׁבְתִּי וְחִשַׁבְתִּי מַה כְּדַאי לִי לְעֲנוֹת לְאִמִּי. שְׁוָה לִי לְעֲנוֹת לְאִמָּא אֶת כָּל הָאֲמַת וְרַק אֶת הָאֲמַת. זֶה מִשְׁתַּלֵּם!

אִמָּא מְדַרְיָה אוֹתִי לְהֵאֲמִין בְּהַשֵּׁם בְּכָל הַמְּצָבִים. אִמָּא עוֹזְרַת לִי לְהִרְגִישׁ טוֹב. אַחֲרֵי מַחְשְׁבָה מֵאֲמַצָּת, גְּלִיתִי לְאִמִּי אִיזּוּ בְּהִלָּה הִרְגַּשְׁתִּי בְּפַעַם הָרִאשׁוֹנָה שֶׁהִתְגַּלְשְׁתִּי בְּמַגְלֶשֶׁה סְגוּרָה: הִתְיַשְׁבְּתִי בְּרֹאשׁ הַמַּגְלֶשֶׁה שֶׁהִגִּיעָה לְגַבְהַת שְׁלוֹשׁ קוֹמּוֹת. אַחֲרֵי טַפְסִים אֲרֻךְ בְּעֵשְׂרָה סְלָמוֹת גְּבוּהִים הִתְחַלְתִּי לְהִתְחַלֵּק בְּתוֹךְ מַגְלֶשֶׁה מְסַתֶּלֶת וּסְגוּרָה- מִצַּד יְמִין וּמִצַּד שְׂמָאל, מִקְדִּימָה, מֵאַחֲרָה, מִלְּמַעְלָה...וְחִשְׁבָּה! ו...שָׁקֵט! וְשׁוֹב חֲשָׁךְ...

אִךָ אֶחָד לֹא הָיָה אִתִּי. לֹא מוֹטִי חֲבֵרִי הָאֲהוּב, לֹא אַחֵי שׁוּקִי וְכַמוּכָן לֹא אֲבָא וְאִמָּא שְׁלִי...

וְאִזּוּ אִמִּי הַטּוֹבָה רְצָתָה לְהִגִּישׁ לִי עֲזָרָה לְמִרוֹת שֶׁהִסְפִּיר הָיָה עֵבֶר וְאֲנִי כְּבָר לֹא מִפְּחַד מִמַּגְלֶשֶׁה סְגוּרָה (מִצַּדִּי, שֶׁתְּהִיָּה גַּם בְּגַבְהַת שֶׁל עֵשֶׂר קוֹמוֹת. אֲנִי רַק יוֹתֵר 'הִנְהָה...), וְכֶךָ אֲמַרָה:

"נִכְרָךְ בְּמַעֲמַד גְּדוֹל שֶׁגַּם שָׁם הָיָה פְּחַד, נִתְאַר לְעַצְמִנּוּ אֶת הַמַּעֲמַד הַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא 'מַעֲמַד הַר סִינַי'..."

בַּיּוֹם בּוֹ נִתְּנָה הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה נִשְׁמָע קוֹל שׁוֹפֵר חֲזָק מֵאֹד מִסּוֹף הָעוֹלָם וְעַד סוֹפּוֹ, הָיוּ קוֹלוֹת שֶׁל רְעָמִים, בְּרָקִים וְקוֹלוֹת שֶׁל אֲבָנִים מִתְּפוּצָצוֹת. אֲבָל בְּאוֹתָם רְגָעִים קְבֻלְנוּ מִתְּנָה- קְבֻלְנוּ אֶת הַתּוֹרָה הַיְקָרָה לָנוּ מִכָּל. אֲנַחְנוּ לֹא בּוֹחֲרִים לְפַחַד, אֲבָל אִם הִרְגַּשְׁנוּ פְּחַד נִשְׁתַּדֵּל לְהַכְפֵּר אוֹתוֹ לְמִשְׁהוּ טוֹב".

"אִיךָ נִעֲשֶׂה זֹאת?", שְׁאֵלְתִי אֶת אִמִּי בְּשִׁמְי וּבְשִׁמְכֶם. אִמִּי הִמְשִׁיכָה: "כְּשִׁפּוֹנִים מְדִיד אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא- הַפְּחַד הוֹפֵךְ לְמִשְׁהוּ טוֹב! פִּנָּה מִיָּד אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁשָּׁלַח לָךְ אֶת הַפְּחַד וּבְאוֹתוֹ זְמַן תִּקְבַּל מִתְּנָה: מִתְּנָה לְדַבֵּר עִם הַשֵּׁם". מֵאִזּוּ, בְּכָל פַּעַם שְׁאֲנִי 'נִכְנָס' לְפַחַד מְגוּיָק, מְצוּפָר שֶׁל אֲמִבּוּלָנִס מְפִתִיעֵ, מְרִדֶּפֶת כְּלָב אַחֲרַי... -אֲנִי פוֹנָה אֶל ה'. אִין מִתְּנָה יוֹתֵר יְקָרָה מִלְּהִיּוֹת קְרוֹבִים לָהּ".

ילדים מצוירים בעצימת עיניים, ערכה לפיתוח שיח רגשי יהודי, ולהעשרת עולמם הפנימי של הילדים ע"פ דרך הבעש"ט

ניתן להשיג בטל 058-3203274

עובדה!!!

הפצת עלון "דרך הבעש"ט" הביאה למפיצים ישועות גדולות גם לאחר שנים של ציפיה

054-84-24-530

הסיבה: אבא משלם במזומן למי שדואג לחבר את ילדיו אליו איך ??? בטלפון אחד במחיר סמלי ללא התחייבות, עד הבית

